

ΑΝΤΟΥΑΝ ΝΤΕ ΣΑΙΝΤ-ΕΞΥΠΕΡΥ

Ο Μικρός Πριγκίπας

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ
MINALIMA

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Ο Μικρός Πρίγκιπας

ΑΝΤΟΥΑΝ ΝΤΕ ΣΑΙΝΤ-ΕΞΥΠΕΡΥ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΜΙΝΑΛΙΜΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: ΜΕΛΙΝΑ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

Εκδόσεις Πατάκη · Βιβλία με κινούμενα μέρη, πολλαπλά λευκόματα
Αντουάν ντε Σαιντ-Εξυπερύ, *Ο Μικρός Πρίγκιπας (πολυτελής έκδοση)*
Antoine De Saint-Exupéry, *Le Petit Prince (special edition)*

Εικονογράφηση: MinaLima Limited
Μετάφραση: Μελίνα Καρακώστα

Διορθώσεις: Φωτεινή Τσουκλείδου, Θανάσης Κοκολόγος
Σελιδοποίηση: Νίκη Αντωνοκοπούλου

Copyright® Gallimard, 1946, για τα κείμενα του Antoine de Saint-Exupéry

Copyright® Gallimard Jeunesse, 2026, για την παρούσα έκδοση

Le Petit Prince® Property of Antoine de Saint-Exupéry Estate

Copyright© για τη μετάφραση στην ελληνική γλώσσα Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ
(Εκδόσεις Πατάκη), 1996

Πρώτη έκδοση στη γαλλική γλώσσα, 1943

Πρώτη έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις Εκδόσεις Πατάκη,

Αθήνα, Απρίλιος 1997

Πρώτη παρούσα έκδοση στη γαλλική γλώσσα από Gallimard Jeunesse, Παρίσι, 2026

Πρώτη παρούσα έκδοση στην ελληνική γλώσσα από τις Εκδόσεις Πατάκη,

Αθήνα, Σεπτέμβριος 2026

ΚΕΤ Κ299 ΚΕ 135/2025 ISBN 978-618-07-1592-7

Τυπώθηκε από την Leo Paper Products Ltd. Guangdong, China

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 210.52.05.600,
801.100.2065 – ΦΑΞ: 210.36.50.069

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078

<http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Le Petit Prince®

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I 13

*«Έδειξα το αριστοδργήμά μου στους μεγάλους
και τους ρώτησα αν το σχέδιό μου τους τρόμαξε».*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II 19

*«Έτσι, έζησα μόνος, χωρίς κανέναν που να μπορώ
να του μιλάω αληθινά, μέχρι που έπαθα μια βλάβη
στη Σαχάρα πριν από έξι χρόνια».*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III 27

*«Δεν είναι πράμα. Πετάει. Είναι ένα αεροπλάνο.
Είναι το αεροπλάνο μου».*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV 33

*«Αυτό τον αστεροειδή τον είχα δει
μία και μοναδική φορά με το τηλεσκόπιο
ένος Τούρκου αστρονόμου, το 1900».*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V 41

«Θα πρέπει ν' ανέβει ο ένας πάνω στον άλλο...».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI 47

*«Μ' αρέσουν τα ηλιοβασιλέματα.
Πάμε να δούμε ένα ηλιοβασίλεμα...»*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII 51

*«Θεωρούν πως, επειδή έχουν αγνάθη,
είναι τρομερά δυνατά...»*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII 59

*«Αχ, μούλις ξόπνησα... Σας ζητάω συγγνώμη...
Δεν έχω προλάβει καν να χτενιστώ...»*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX 67

«Το πρωί της αναχώρησης έβαλε τάξη στον πλανήτη του».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ X 73

«Α, να ένας υπήκοος!»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XI 83

«Αχ, αχ! Κάποιος θαυμαστής μ' επισκέπτεται».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XII 89

«Τι κάνεις εκεί;»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XIII 93

*«Αυτός ο άνθρωπος ήταν τόσο απασχολημένος,
που, όταν έφτασε ο μικρός πρίγκιπας,
δε σήκωσε καν το κεφάλι».*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XIV 101

*«Τ πήρε ίσα ίσα θέση για ένα φανάρι
κι έναν φανανάφτη».*

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XV 107

«Για δεξ! Ένας εξερευνητής!».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XVI 115
«Από μακριά το θέαμα ήταν υπέροχο».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XVII 119
«Ο μικρός πρίγκιπας, λοιπόν,
μόλις πάτησε στη Γη, απόρησε πολύ
που δεν έβλεπε κανέναν».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XVIII 125
«Ένα τιποτένιο λουλούδι...»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XIX 129
«Μα το μόνο που είδε ήταν τις ακονισμένες
σαν βελόνες κορφές των βράχων».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XX 133
«Βίμαστε τριαντάφυλλα».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XXI 137
«Έλα να παίζεις μαζί μου».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XXII 149
«Πολύ βιτστικοί είναι».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XXIII 153
«Γιατί τα πουλάς αυτά;»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XXIV 157
«Δεν έχω πια νερό να πω».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XXV 165
«Όλα είναι έτοιμα: το μαγγάνι, ο κουβάς, το σκουπί...»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XXVI 171
«Το δηλητήριο σου είναι καλό;»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XXVII 181
«Και τη νύχτα μ' αρέσει ν' ακούω τ' αστέρια».

ΑΦΙΕΡΩΣΗ

Στον Léon Werth

Ζητώ συγγνώμη απ' τα παιδιά που αφιέρωσα αυτό το βιβλίο σ' έναν μεγάλο. Έχω μια σοβαρή δικαιολογία: αυτός ο μεγάλος είναι ο πιο καλός φίλος που έχω στον κόσμο. Έχω και μian άλλη δικαιολογία: αυτός ο μεγάλος τα καταλαβαίνει όλα, ακόμα και τα βιβλία για παιδιά. Έχω μια τρίτη δικαιολογία: αυτός ο μεγάλος ζει στη Γαλλία, όπου πεινάει και κρυώνει. Χρειάζεται στ' αλήθεια κάποια παρηγοριά. Αν όλες αυτές οι δικαιολογίες δε φτάνουν, μπορώ ν' αφιερώσω αυτό το βιβλίο στο παιδί που υπήρξε κάποτε αυτός ο μεγάλος. Όλοι οι μεγάλοι στο ξεκίνημα υπήρξαν παιδιά, λίγοι όμως το θυμούνται. Διορθώνω λοιπόν την αφιέρωσή μου:

Στον Léon Werth

όταν ήταν ακόμα μικρό αγόρι

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

«Έδειξα το αριστοτέργημά μου στους μεγάλους
και τους ρώτησα αν το σχέδιό μου τους τρόμαζε».

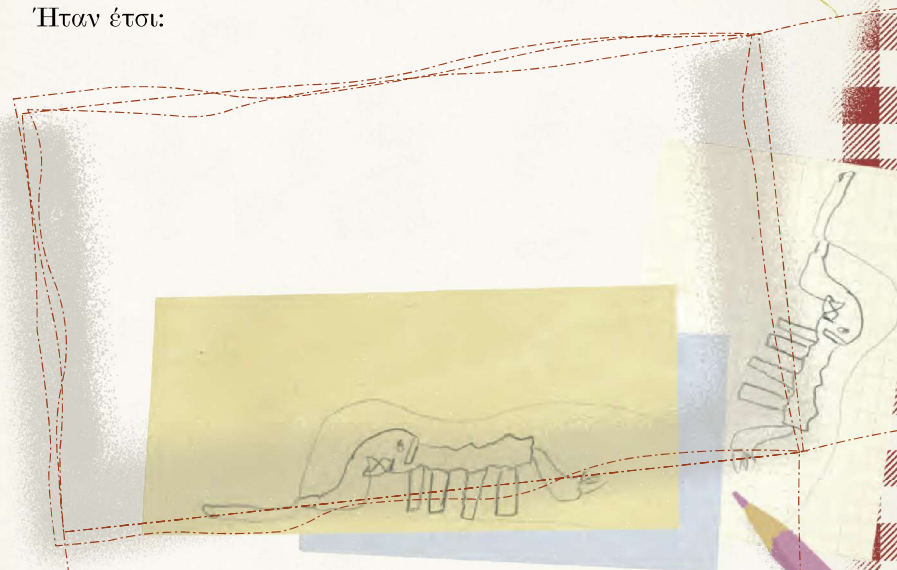
Κ

άποτε, όταν ήμουν έξι χρονών, είδα σ' ένα βιβλίο για τα παρθένα δάση, που ο τίτλος του ήταν «Αληθινές ιστορίες», μια υπέροχη ζωγραφιά. Έδειχνε έναν βόα να καταπίνει ένα αγρίμι. Να η αντιγραφή του σχεδίου.

Το βιβλίο έλεγε:
«Οι βόες καταπίνουν τη λεία τους ολόκληρη, χωρίς να τη μασήσουν. Έπειτα δεν μπορούν πια να κουνηθούν και κοιμούνται έξι μήνες, όσο για να χωνέψουν».

Κάθισα λοιπόν και σκέφτηκα τις περιπέτειες της ζούγκλας κι ύστερα κατάφερα να χαράξω κι εγώ, μ' ένα χρωματιστό μολύβι, το πρώτο μου σχέδιο. Το σχέδιο νούμερο 1. Ήταν έτσι:

Έδειξα το αριστούργημά μου στους μεγάλους και τους ρώτησα αν το σχέδιό μου τους τρόμαζε.

Μου απάντησαν: «Γιατί να μας τρομάζει ένα καπέλο».

Το σχέδιό μου δεν έδειχνε ένα καπέλο. Έδειχνε έναν βόα που χώνει έναν ελέφαντα. Σχεδιάσα λοιπόν το εσωτερικό ενός βόα, ώστε να μπορέσουν οι μεγάλοι να καταλάβουν. Χρειάζονται πάντα εξηγήσεις. Το σχέδιό μου νούμερο 2 ήταν έτσι:

Οι μεγάλοι με συμβούλεψαν να παρατήσω τα σχέδια με τους βόες, είτε από μέσα είτε απέξω, και ν' ασχοληθώ καλύτερα με τη γεωγραφία, την ιστορία, την αριθμητική και τη γραμματική. Έτσι λοιπόν, στα έξι μου, εγκατέλειψα μια υπέροχη σταδιοδρομία ζωγράφου. Με αποθάρρυνε η αποτυχία του σχεδίου μου νούμερο 1 και του σχεδίου μου νούμερο 2. Οι μεγάλοι δεν καταλαβαίνουν ποτέ

τίποτα από μόνοι τους, και είναι κουραστικό για τα παιδιά να τους εξηγούν ξανά και ξανά.

Αναγκάστηκα λοιπόν να διαλέξω άλλο επάγγελμα κι έμαθα να οδηγώ αεροπλάνα. Πέταξα λίγο πολύ σ' όλο τον κόσμο. Κι είναι αλήθεια πως η γεωγραφία μου χρησίμεψε πολύ. Μπορούσα να ξεχωρίσω, με την πρώτη ματιά, την Κίνα από την Αριζόνα. Είναι πολύ χρήσιμο, αν τύχει και χαθείς μέσα στη νύχτα.

Έτσι, έκανα στη ζωή μου ένα σωρό επαφές μ' ένα σωρό σοβαρούς ανθρώπους. Έζησα πολύ με τους μεγάλους. Τους είδα από πολύ κοντά. Κι αυτό δεν καλυτέρεψε και πολύ τη γνώμη μου γι' αυτούς.

Όταν συναντούσα κάποιον που μου φαινόταν κάπως πιο καθαρό μυαλό, έκανα πάνω του το πείραμα με το σχέδιο νούμερο 1, που

το κρατούσα πάντα φυλαγμένο. Ήθελα να καταλάβω αν είχε στ' αλήθεια κατανόηση. Μα πάντα μου απαντούσε: «Είναι ένα καπέλο». Τότε λοιπόν κι εγώ δεν του μιλούσα ούτε για βόες ούτε για παρθένα δάση ούτε γι' αστέρια. Στεκόμουν στο επίπεδό του. Του μιλούσα για μπριτζ, για γκολφ, για πολιτική και γραβάτες. Κι ο μεγάλος χαιρόταν που γνώριζε έναν τόσο λογικό άνθρωπο.

Νομίζω πως για την απόδρασή του εκμεταλλεύτηκε
την αποδημία κάποιων άγριων πουλιών.

